

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหาในทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงในงานสิ่งบันทึกเสียง

ชื่อผู้เขียน : นายมนัส มองมั่น

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2542

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. อาจารย์วีรวิทย์ วีรวริทย์ ประธานกรรมการ

2. รองศาสตราจารย์ ประเสริฐ ตันติ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงในงานสิ่งบันทึกเสียงในส่วนสิทธิการเผยแพร่งานคือสารณชนในประเทศไทย โดยเปรียบเทียบกับระบบการจัดเก็บค่าลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงในงานสิ่งบันทึกเสียงในประเทศเยอรมันและประเทศญี่ปุ่น และศึกษาวิเคราะห์กฎหมายไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ถึงปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าตอบแทนดังกล่าว เพื่อเป็นข้อเสนอแนะให้มีการพิจารณาปรับปรุงและออกกฎหมายเพื่อควบคุมตรวจสอบดูแลและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรจัดเก็บค่าตอบแทน ให้มีรูปแบบองค์กรที่เหมาะสม และเป็นการส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพและเกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาพบว่า ในปัจจุบันประเทศไทยมีองค์กรจัดเก็บค่าตอบแทนในงานดนตรีกรรมและงานของผู้ผลิตสิ่งบันทึกเสียงเท่านั้น ส่วนงานของนักแสดงยังไม่มีการรวมตัวจัดตั้งขึ้นมา ซึ่งองค์กรจัดเก็บค่าตอบแทนนี้ดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์หลักที่คล้ายกัน คือ ทำหน้าที่ในการรักษាឡลประโภชน์ในสิทธิการนำ้งานออกเผยแพร่ต่อสาธารณะ โดยดำเนินการอนุญาตให้ใช้สิทธิแก่ผู้นำ้งานคนตรีกรรมและสิ่งบันทึกเสียงออกเผยแพร่ต่อสาธารณะพร้อมทั้งจัดเก็บค่าตอบแทนจากการให้อนุญาตดังกล่าว และ

จากการศึกษาเปรียบเทียบกับการดำเนินงานจัดเก็บค่าตอบแทน ขององค์กรจัดเก็บค่า
ลิขสิทธิ์และสิทธิของนักแสดงในงานสิงบันทึกเสียงในต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย
เยอร์มันและประเทศญี่ปุ่น จะเห็นว่าประเทศไทยดังกล่าวมีกฎหมายอุตสาหกรรม กำกับดู
แลกการดำเนินงานขององค์กรจัดเก็บค่าตอบแทนทำให้การดำเนินงานขององค์กรเป็น
ระบบและการจัดเก็บค่าตอบแทนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้โดยที่เจ้าของสิทธิ
สามารถรวมตัวอย่างเข้มแข็งก่อนที่จะมีการออกกฎหมายรองรับ สำหรับประเทศไทยนั้น
เนื่องจากไม่มีวัฒนธรรมการรวมตัวของเจ้าของสิทธิและยังไม่มีกฎหมายอุตสาห
กรรม กำกับดูแลและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรจัดเก็บค่าตอบแทน ทำให้ไม่มีระบบ
การจัดเก็บที่เป็นมาตรฐานเดียวกันและเกิดปัญหาการเรียกเก็บลิขสิทธิ์จากเจ้าของสิทธิ
รายย่อยๆ สร้างภาระและความยุ่งยากให้แก่ผู้ใช้ ดังนั้นจึงก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนิน
การและความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ ทั้งเจ้าของลิขสิทธิ์และผู้ใช้งาน ด้วยเหตุนี้
จึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายอุตสาหกรรมรองรับ ควบคุมกำกับและตรวจสอบการ
ดำเนินงานขององค์กรจัดเก็บค่าตอบแทน เพื่อให้มีรูปแบบและการดำเนินงานที่เหมาะสม
อีกทั้งเป็นการสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กร อันจะเอื้อประโยชน์ให้เกิดแก่เจ้า
ของงานลิขสิทธิ์และผู้ใช้งาน และเกิดความเป็นธรรมสมตามเจตนาرمย์ของกฎหมาย
ลิขสิทธิ์